

Za docentom Ivanom Tomaškom

Len nedávno sme v našom časopise (*Životné prostredie*, 39, 2005, č. 3, s. 115) priniesli laudáciu k 70. narodeninám doc. Tomaška a začiatkom júna 2006 nás zastihla nečakaná smutná správa. Opustil nás náhle, uprostred tvorivej práce v dendrologických zbierkach Arboreta Mlyňany SAV.

Doc. Ing. Ivan Tomaško, CSc. (*17. 3. 1935 – †7. 6. 2006) zanechal najcennejšie dielo v Arborete Mlyňany – projektovo a realizačne pripravil nové expozície drevín východnej Ázie, severnej Ameriky, Kaukazu, Slovenska a najnovšie aj rozária. V Arborete Mlyňany SAV pracoval od r. 1959 do r. 1971 a po vynútenom odchode sa po takmer dvadsiatich rokoch po rehabilitácii do Arboreta Mlyňany r. 1990 vrátil a stal sa jeho

riaditeľom. Túto funkciu vykonával až do odchodu do dôchodku r. 2000. Zaujímavá, náročná, ale zároveň krásna práca záhradného architekta, bola pre neho nielen

poslaním, ale zároveň veľkým koníčkom. Tvorivo pracoval, vždy oplýval dobrými nápadmi, veľa publikoval formou vedeckých štátí, knižných publikácií a monografií. Jedným z jeho posledných diel bola knižná publikácia *Historické parky a okrasné záhrady na Slovensku* (História, lokalizácia, valorizácia, architektúra a spôsob obnovy), ktorú vydala Veda, vydavateľstvo SAV v Bratislave r. 2004. Ako školiteľ a konzultant, oponent diplomových, doktorandských, habilitačných a inauguračných prác a pod. sa tiež významnou mierou podieľal na výchove študentov v odbore záhradná a krajinná architektúra na Fakulte záhradníctva a krajinného inžinierstva Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre.

Na zlatomoravskom mestskom cintoríne sme sa s doc. Ing. Ivanom Tomaškom, CSc., rozlúčili v piatok 9. 6. 2006.

Čeť jeho pamiatke.

Pavel Hrubík

Za profesorom Rudolfom Šteisom

Pred necelým rokom sme spolu s profesorom Ing. arch. Rudolfom Šteisom, DrSc. (* 10. 10. 1925), oslavovali jeho osemdesiatiny – pre neho, stále vitálneho, plného nových myšlienok, takým príznačným spôsobom – stretnutím urbanistov, územných plánovačov, krajinárov i ekologov z celej Európy na vedeckej konferencii venovanej cezhraničnému plánovaniu. Jeho prítomnosť sme vnímali ako nadčasovú samozrejmosť. Dňa 18. augusta 2006 nás neočakávane zastihla správa o jeho odchode. Navzdor tejto smutnej skutočnosti sa nám

nechce uveriť, že už nevstúpi do dverí, aby svojím optimizmom, šarmom, jasnosťou myšlienky vytvoril atmosféru, typickú pre stretnutia s ním.

Profesor Šteis sa do histórie slovenského urbanizmu zapísal ako zakladateľ Katedry (dnes Ústavu) urbanizmu STU a do posledných dní svojho plodného života nestatil s týmto pracoviskom kontakt. Jeho osobnosť je neoddeliteľne spätá nielen so založením modernej slovenskej urbanistickej školy v jej praktickej i vedeckej dimenzii, či rozvojom interakcií urbaniz-

mu a ekológie, ale aj s rozvojom nových metód výučby a formovania profilu moderného vysoko-